

Nhân phẩm là học vị cao nhất, người thực sự có tài và đức mới là trí tuệ chân chính, là nhân tài chân chính

Một thanh niên nọ đi phỏng vấn xin việc, đột nhiên gặp một người cao tuổi trong trang phục giản dị tiến lên phía trước nói: “Tôi tìm được cậu rồi, thật cảm ơn cậu quá! Lần trước trong công viên, chính là cậu, là cậu đã cứu con gái tôi bị ngã xuống hồ nước lên”.

“Bác à, chắc bác nhận nhầm người rồi! Không phải cháu đã cứu con gái bác đâu ạ!”, người thanh niên thành thật trả lời.

“Là cậu, chính là cậu, tôi không thể nhầm được!”, người đàn ông lớn tuổi khẳng định lại một lần nữa.

Trước tình huống đó, người thanh niên đó cũng chẳng biết làm sao, chỉ một mực phủ nhận không phải mình đã cứu cô gái đó. “Không phải cháu đâu bác ạ. Công viên bác nói đến cháu còn chưa đến bao giờ!”

Nghe câu nói đó, người đàn ông cao tuổi buông tay, vẻ mặt đầy thất vọng: “Lẽ nào tôi nhận nhầm người?”

Về sau, chàng trai trẻ đó nhận được giấy thông báo trúng tuyển. Một hôm, anh lại gặp người đàn ông kia. Anh liền tiến lại chào và hỏi thăm: “Bác đã tìm thấy ân nhân đã cứu con gái bác chưa ạ?”

“Chưa, tôi vẫn chưa tìm được người đó!”. Sau đó, ông lẳng lặng bỏ đi.

Người thanh niên trẻ khá nặng lòng, sau đó đem câu chuyện này kể lại với đồng nghiệp. Không ngờ, đồng nghiệp cười phá lên, nói: “Ông ấy là tổng giám đốc của công ty chúng ta đó. Chuyện con gái ông bị ngã xuống nước được kể đi kể lại không biết bao nhiêu lần rồi, thực ra ông ấy không có con gái đâu!”

“Cái gì?”, chàng trai thốt lên kinh ngạc. Anh bạn đồng nghiệp tiếp tục giải thích: “Tổng giám đốc của chúng ta vẫn thường dùng cách này để chọn nhân tài đấy. Ông ấy nói rằng những người qua được bài kiểm tra về nhân phẩm đều có thể uốn nắn thành tài!”.

– **NHÂN PHẨM** chính là giấy thông hành của cuộc sống. Vào những thời khắc con người đứng trước sự lung lay dao động giữa thiện và ác, nhân phẩm chính là sự nương tựa cuối cùng của tâm linh.

– **NHÂN PHẨM** chính là vòng nguyệt quế và vinh quang của cuộc sống, đó là tài sản quý giá nhất của con người, nó tạo thành địa vị và bản sắc của một người, là tất cả tài sản danh dự của một người.

Franklin D. Roosevelt, Tổng thống thứ 32 của nước Mỹ từng nói: “Có học vấn nhưng không có phẩm đức, đó là một kẻ hung ác; có đạo đức nhưng không học vấn, đó là một người hèn mọn”.

Abraham Lincoln, vị Tổng thống thứ 16 của Hoa Kỳ cũng từng nói: “Nhân phẩm là cây, thanh danh chỉ là bóng”. Chúng ta thường chỉ nghĩ đến cái bóng của cây mà quên mất rằng chính cái cây ấy đã tạo ra bóng.

Cổ nhân cũng giảng: “Nhân phẩm là học vị cao nhất, người thực sự có tài và đức mới là trí tuệ chân chính, là nhân tài chân chính”.

Nguồn sưu tầm